

**POSIBLES IDEAS PARA
UNA HOMILÍA CON NENOS
15 MARZO 2020**

**CORESMA é camiñar SEDENTOS
buscando a AUGUA VIVA.**

1. VER: Que ben, hai auga!

- Cando facemos unha excursión polo monte, un día de calor e terminamos a auga da cantimplora se nos reseca a boca e fraquéannos as forzas. Se atopamos unha fonte polo camiño saltamos de alegría. ***Que nos fai a auga?***
- Fano, no debuxo deste domingo preséntanos a unha moza no deserto buscando auga. ***Onde atopa auga?*** Buscade que é a radioestesia, que é un adiviño, de que é a pinza con cuxo movemento lle indica a presenza dunha capa freática.

***Pasouvos isto algunha vez?
E coa familia o os amigos? Por que?***

2. XULGAR: Coresma é buscar a Auga Viva.

- No evanxeo deste domingo Xesús fálanos daquela muller samaritana que, repartía auga do seu pozo. Aínda que ela non o sabía, tiña moita sede de amor. Xesús que acode ao pozo sedento, dille que el ten unha auga nova, a auga viva que calma toda sede. E ela pídelle: ***-“Señor, dáme desa auga”.***

QUE NOS QUERE DICIR JESÚS?

- Coresma é camiñar:** non nos detemos, seguimos preparando a Pascua, buscando o que é máis importante na vida.

- Descubrimos que **tamén nós andamos sedentos**: de amigos, de relacións profundas, de felicidade, de superación de dificultades (enfermidades, estudos, ansiedades...). ***De que teño eu sede? Onde buscamos fontes que nos acouguen a sede?***
- Descubrimos ao noso lado persoas que nos quitan a sede: pais, catequistas... **Quen máis?** Hai quen busca adiviños, apostas online...
- Xesús **descóbrenos que el é a auga Viva**: Xesús está aí para acompañar, para enchernos de luz e de forza, para orientarnos no camiño recto, perdoarnos, alimentarnos... El ten a auga que sacia plenamente... Se a bebemos xa non andaremos buscando outras fontes con auga adulterada.
- A samaritana conta aos seus veciños a auga que lle deu Xesús.

Ves así a Xesús?

Que che está pedindo? Que lle vas dicir?

3. ACTUAR: Xesús, dáme de beber.

- No te conformes con auga embotellada...** Busca a auga de Xesús! Pídella cada día. E lembra: coa auga, **consumo responsable!**
- Dialogamos** sobre como podemos mellorar o encontro con el para potenciar a vida interior, a fe, a vida divina da graza. Facemos algún compromiso.
- Lembrede **que ao bautizarnos bendicimos a auga da pila bautismal e derramámola na cabeza. Achegádevos á pila e dicide:** *“Xesús, es a auga viva: lávame, purifícame, dáme de beber. Grazas pola fonte de auga viva na que fun bautizado”*.
- Ao entrar no templo, achégate á pila de auga bendita,** toca a auga (se Sanidade o permite polo coronavirus), e dille: *“Xesús grazas polo meu bautismo, lava o meu pecado, transfórmame, renóvame por dentro, dáme máis fe, éncheme da túa vida de graza. E axúdame a ser testemuña para que outros crean en ti”*.

Que ides facer?

LECTURAS

• **ÉXODO 17, 3-7:** *Dáanos auga que beber.*

• **SALMO 94:**

R/. Oxalá escoitedes hoxe a voz do señor: «non endurezades o voso corazón».

• **ROMANOS 5, 1-2. 5-8:** O amor foi derramado en nós co espírito que se nos deu.

• **XOÁN 4, 5-15. 19B-26. 39A. 40-42:** *Un chafariz de auga que salta ata a vida eterna.*

Narrador: Naquel tempo, chegou Xesús a unha cidade de Samaría chamada Sicar, preto do campo que deu Xacob ao seu fillo Xosé; alí estaba o pozo de Xacob. Xesús, canso do camiño, estaba alí sentado xunto ao pozo. Era cara á hora sexta. Chega unha muller de Samaría a sacar auga, e Xesús dille:

Xesús: -«*Dáme de beber*».

Narrador: Os seus discípulos fóronse á vila para comprar comida. A samaritana díxolle:

Samaritana: -«*Como ti, sendo xudeu, pidesme de beber a min, que son samaritana?*»

Narrador: Os xudeus non se tratan cos samaritanos. Xesús contestoulle:

Xesús: -«*Se coñeceses o don de Deus e quen é o que che di “dáme de beber”, pediríaslle ti, e el daríache auga viva*».

Narrador: A muller díxolle:

Samaritana: -«Señor, se non tes cubo, e o pozo é fondo, de onde sacas a auga viva?; es ti máis que o noso pai Xacob, que nos deu este pozo, e del beberon el e os seus fillos e os seus gandos?».

Narrador: Xesús contestoulle: «O que bebe desta auga volve ter sede; pero o que beba da auga que eu lle darei nunca máis terá sede: a auga que eu lle darei converterase dentro del nun chafariz de auga que salta ata a vida eterna».

Narrador: A muller díxolle:

Samaritana: -«Señor, dáme esa auga: así non terei máis sede, nin terei que vir aquí a sacala. Sei que vai vir o Mesías, o Cristo; cando veña, el diránolo todo».

Narrador: Xesús díxolle:

Xesús: -«Son eu, o que fala contigo».

Narrador: Naquel pobo moitos creron nel. Así, cando chegaron a velo os samaritanos, rogábanlle que quedase con eles. E quedou alí dous días. Aínda creron moitos máis pola súa predicación, e dicían á muller:

Veciños: -«Xa non cremos polo que ti dis; nós mesmos oímos e sabemos que el é de verdade o Salvador do mundo».

Palabra do Señor.

(Narrador-Xesús- Samaritana-Veciños)